

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

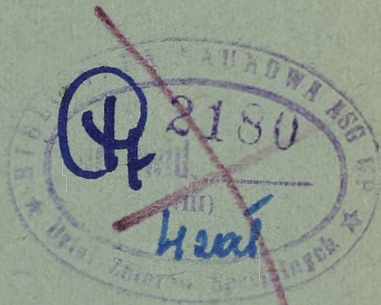
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

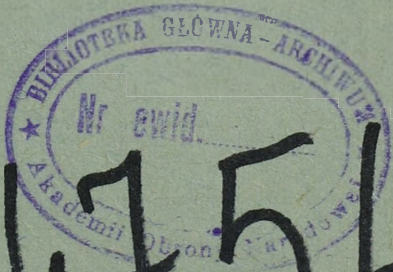
JAWNE

~~SECRET~~
~~SECRET~~
~~SECRET~~

Egz. Nr 1

PROGNOZA ROZWOJU „NAUKI O TYŁACH WOJSK LĄDOWYCH”

~~SECRET~~
47544

WARSZAWA

1986

Colour Chart #13

DANES PICTA .COM

112

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

**WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW**

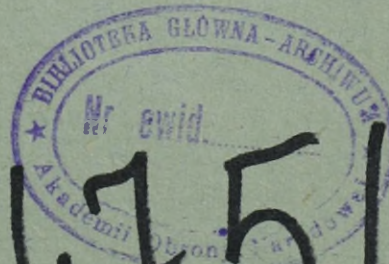
JAWNE

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~

Egz. Nr **1**

**PROGNOZA ROZWOJU
„NAUKI O TYŁACH WOJSK LĄDOWYCH”**

~~_____~~ 47544

SPIS TREŚCI

str.

WSTĘP	3
1. PROGNOZOWANE ZMIANY PROBLEMATYKI NAUKOWEJ DOTYCZĄCEJ ORGANIZACJI I DZIAŁANIA TYŁOWEGO WOJSK I SYSTEMU ZABEZPIECZENIA TECHNICZNO-SPECJALNEGO WOJSK.....	7
A/ W najbliższym pięcioleciu /do 1990 r./	7
B/ W perspektywie 10-15 lat /do 2000-2005 r./.....	8
C/ W perspektywie 25 lat /do 2015 r./	10
2. PROGNOZOWANE ZMIANY STRUKTURY DYSCYPLINY NAUKOWEJ	
- NAUKA O TYŁACH WOJSK LĄDOWYCH	13
3. PROGNOZOWANE ZMIANY POTENCJAŁU NAUKOWEGO	16
ZAKOŃCZENIE	20
- ZAŁĄCZNIKI	

WSTĘP

Równoległe z rozwojem ekonomicznym państw i narodów, ze stałym doskonaleniem środków produkcji wprowadzane są na uzbrojenie i wyposażenie wojska coraz to doskonalsze środki rażenia i naprowadzania na cel, środki łączności i wszechstronnego zabezpieczenia. Obecnie szczególnie wysokie tempo rozwoju i unowocześnienia daje się zauważyć w doskonaleniu środków dowodzenia i łączności, rozpoznania - co w połączeniu z wprowadzanymi na uzbrojenie wojsk raketami i pociskami samonaprowadzającymi na cel, a w przyszłości również nowymi typami broni /np. broni binarnej i broni wiązkowej/, systemów broni kosmicznej, a jednocześnie przy dalszym ciągłym doskonaleniu istniejących i w perspektywie najbliższych lat wprowadzanych nowych środków walki /m.i. opartych o zjawiska fizyki plazmowej, cząstek elementarnych, mikrofal, geofizyki, neurofizjologii, psychologii/ stwarza przed siłami zbrojnymi nowe możliwości, a na skutek tego w konsekwencji zmieni się charakter wojny, operacji, bitwy, walki. Wyrazem tego obecnie jest pojawienie się w arsenale supermocarstw broni precyzyjnej /zespołów rozpoznawczo-uderzeniowych/ o niespotykanej dotychczas, zwiększonej efektywności działania.

Dlatego też należy oczekiwać również odpowiednich zmian i to znacznych, o znaczeniu systemowym, również w samych systemach zabezpieczenia tak tyłowego jak i techniczno-specjalnego, a w szczególności:

- ciągle dążenie do stopniowego zwiększenia sprawności i efektywności działania systemów dowodzenia tyłami /kierowania zabezpieczeniem tyłowym wojsk/. Zmiany te mogą być dokonane w oparciu o nowe generacje elektronicznej techniki obliczeniowej /komputerowej oraz środków transmisji danych/. Dzięki temu zaistnieć mogą realne możliwości stopniowego skracania czasów przekazywania /transmisji/ danych oraz opracowania informacji. Przy tym informacje te mogą i powinny być o dużym stopniu dokładności a jednocześnie w znacznym stopniu zagregowane /uogólnione/;
- ze względu na stałe zagrożenie, a tym samym możliwość zniszczenia pewnych elementów systemu, a tym samym możliwość ze strony nieprzyjaciela skutecznego zakłócenia działania systemu dowodzenia tyłami, realizowanego w ramach walki informatycznej /WRE/ istnieje konieczność znacznego zwiększenia odporności tych systemów ^{na} wszelkiego typu ~~na~~ zakłócenia;

- istnieje potrzeba i to w trybie pilnym przebadania skuteczności rażenia nie tylko wojsk operacyjnych ale również i ich systemów zabezpieczenia - tyłowego i techniczno-specjalnego przez nowe rodzaje broni przeciwnika, po to ażeby określić:
 - a/ wielkość i charakter ponoszonych strat
 - w ludziach;
 - w sprzęcie technicznym;
 - w infrastrukturze SZTW i SZTSW, a w tym w szczególności w systemie komunikacyjnym,
 - b/ warunki i możliwości zmini zminimalizowania tych strat po przez:
 - ograniczenie warunków i możliwości rozpoznania tyłów i systemu komunikacji przez środki rozpoznania nieprzyjaciela;
 - pasywne formy obrony /obrona, ochrona oraz różne formy ubezpieczenia/;
 - uchylanie się od rażącego działania środków napadu nieprzyjaciela - przez stosowanie różnych form manewru;
 - mylenie nieprzyjaciela co do przyjętej /istniejącej faktycznie/ organizacji zabezpieczenia tyłowego - przez stosowanie różnych przedsięwzięć maskowania operacyjnego tyłów;
 - zwiększenie odporności i żywotności SZTW i SZTSW na rażące działanie nowych środków rażenia nieprzyjaciela;
 - c/ skuteczne sposoby likwidacji skutków uderzeń nieprzyjaciela na wojska i tyłów między innymi przez:
 - dokonanie odpowiednich zmian, dostosowanie SZTW i SZTSW do zmieniających się warunków pola walki, w celu zachowania odpowiedniej żywotności tych systemów;
 - udzielania pomocy rannym i chorym;
 - wykonania remontu uszkodzonego i niesprawnego sprzętu;
 - ewakuowanie rannych i chorych oraz uszkodzonego i niesprawnego sprzętu technicznego;
 - kompleksowe odtwarzanie zdolności bojowej wojsk i tyłów.
- przebadanie warunków i możliwości zmodernizowania czy nawet utworzenie nowych elementów, podsystemów czy całych systemów zasilania, szczególnie zasilania energetycznego dla nowych broni /systemów rażenia/;

- w związku z prawdopodobnymi zmianami w składzie Sił Zbrojnych /zwiększenia udziału lotnictwa - WLF i LWL - i transportu powietrznego/ przebadanie możliwości modernizacji SZTW i SZTSW w oparciu o powietrzne środki przewozu, jednakże dopiero po radykalnym zmniejszeniu ilości zużywanej amunicji oraz paliwa;
- rozwój w ramach obrony terytorium kraju specjalnych sił bezpieczeństwa państwowego do walki z dywersją i partyzantką nieprzyjaciela, sił do działań kontrwywiadowczych, jak też stała rozbudowa sił obrony cywilnej /w związku z zwiększeniem ich roli i znaczenia w systemie obrony państwa / - wszystko to powoduje konieczność przeanalizowania stopnia sprawności organizacji zabezpieczenia tyłowego wojsk działających w systemie obrony terytorium kraju i dokonanie niezbędnych zmian;
- utworzenie specjalnych sił do prowadzenia działalności dywersyjnej, partyzanckiej i do walki psychologicznej na tyłach nieprzyjaciela - powoduje to konieczność zorganizowania specjalnego systemu zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego tych działań;
- w związku z coraz to bardziej następującym "uzawodowieniem" sił zbrojnych istnieje konieczność doskonalenia systemu mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia tyłów, szczególnie szczebli operacyjnych. Jednostki tyłowe od szczebli najniższych do szczebla armii włącznie powinny być w miarę możliwości w maksymalnym stopniu rozwinięte w okresie pokoju. Tyły frontowe również winny być utrzymywane w okresie pokoju jako jednostki okręgowe lub centralne /typu polowo-stacjonarnego/ a w okresie operacyjnego rozwinięcia wojsk powinno nastąpić odpowiednie ich rozśrodkowanie. Jednostki te /szczebla frontowego/ nie przemieszczają się wślad za nacierającymi wojskami. Dowóz czy ewakuacja powinna być prowadzona na dużą odległość, wykorzystując do tego wysoce wydajny sprzęt transportowy /między innymi transport powietrzny/.

Warunkiem skutecznej realizacji zarysowanych tendencji i kierunków prognozowanych zmian jest stałe doskonalenie form i metod pracy partyjno-politycznej w tyłowych organach dowodzenia związków operacyjnych i taktycznych oraz urządzeń tyłowych w celu kształtowania wysokiego morale stanu osobowego tyłów.

W wyniku prowadzonych badań, zostały przez zespół zarysowane ogólne trendy i kierunki rozwoju systemów zabezpieczenia tyłowego

i techniczno-specjalnego. Rozwiązania te osiągnane będą stopniowo w zależności od warunków i możliwości ekonomicznych, naukowo-technicznych, organizacyjno-wdrożeniowych i innych. Przy tym pamiętać należy, że bazować one będą przede wszystkim na zmianach dokonywanych w organizacji Sił Zbrojnych, w strategii, sztuce operacyjnej oraz taktyce zarówno wojsk własnych jak i nieprzyjaciela. Dlatego proces ten rozpatrywany jest w określonych odcinkach czasu i w ten sposób został w dalszej części opisany a mianowicie w okresie najbliższego pięcio-, piętnasto- i dwudziestopięciolecia.

1. PROGNOZOWANE ZMIANY PROBLEMATYKI NAUKOWEJ DOTYCZĄCEJ ORGANIZACJI I DZIAŁANIA TYŁOWEGO WOJSK I SYSTEMU ZABEZPIECZENIA TECHNICZNO-SPECJALNEGO WOJSK

A. W NAJBLIŻSZYM PIĘCIOLECIU /do 1990 r./.

W drugiej połowie lat osiemdziesiątych zwraca się uwagę na rozwiązanie następujących głównych zadań:

- osiągnięcie wysokiego stopnia gotowości bojowej oraz gotowości mobilizacyjnej tyłów;
- doskonalenie bazy materiałowo-technicznej tyłów, gwarantującej wysoki standard zabezpieczenia tyłowego wojsk w czasie wojny i pokoju;
- doskonalenie sprawności działania wszystkich ogniw SZTW i SZTSW, stosownie do możliwości gospodarki narodowej, determinującej zarówno dostawy sprzętu technicznego jak i wzrostu stanów osobowych w jednostkach tyłowych.

Dla rozwiązania tych głównych zadań będą realizowane następujące grupy przedsięwzięć:

- dalsze doskonalenie systemu mobilizacyjnego rozwijania tyłów;
- podniesienie sprawności zabezpieczenia tyłowego wojsk w czasie operacyjnego rozwinięcia wojsk, a przede wszystkim w czasie przegrupowania wojsk na dużą odległość na front zewnętrzny i w początkowym okresie wojny, w szczególności przez utrzymywanie zapasów amunicji i MPS w przewidywanych rejonach wyjściowych dla wojsk operacyjnych działających na froncie zewnętrznym;
- dokonanie dalszej optymalizacji struktur organizacyjnych tyłowych organów dowodzenia i jednostek tyłowych;
- podniesienie sprawności zabezpieczenia materiałowego wojsk w walce i operacji, a w tym celu zwiększenie wysokości utrzymywanych zapasów ruchomych, szczególnie na szczeblach taktycznych /kosztem zapasów frontowych/ dla uzyskania niezbędnej autonomiczności wojsk w walce i operacji, stosownie do charakteru i treści wykonywanego zadania bojowego. /uwaga: obecnie obowiązująca wielkość i urzutowanie zapasów amunicji i MPS tych warunków nie spełnia/;
- zwiększenie ogólnego potencjału oraz wzrost sprawności systemu zabezpieczenia komunikacyjnego /transportowego i drogowego/;
- zwiększenie możliwości i sprawności działania systemu leczniczo-ewakuacyjnego, zarówno w działaniach z użyciem jak i bez stosowania broni masowego rażenia; w tym celu należy zintensyfikować w okresie

pokoju przygotowanie /poprzez szkolenie i samokształcenie/ personelu medycznego do leczenia choroby popromiennej.

Dlatego należy wprowadzić do programu nauczania w akademiach medycznych i rolniczych przedmiot "ochrona ludzi przed promieniowaniem jonizującym";

- zreorganizowanie systemu zabezpieczenia tyłowego lotnictwa wojsk lądowych;
- usprawnienie systemu dowodzenia tyłami między innymi przez wdrażanie zautomatyzowanego systemu dowodzenia tyłami;
- w związku z wprowadzeniem na uzbrojenie wojsk broni precyzyjnej dokonanie dalszego doskonalenia obrony i ochrony tyłów oraz zwiększenia ich żywotności.

B. W PERSPEKTYWIE 10-15 lat /do 2000-2005 r./.

Formy działania przeciwnika w warunkach prowadzenia wojny niekonwencjonalnej trudno zaliczyć do typowych /na obecnym etapie/ sposobów prowadzenia działań bojowych. Może to bowiem być oddziaływanie ideowo-polityczne mające na celu sianie dywersji ideologicznej, osłabienia morale społeczeństwa, działanie w sferze gospodarczej, technicznej czy administracyjnej. W związku z tym działalność wojska może i powinna ograniczyć się w zasadzie tylko do wykonania pewnych prac organizacyjno-porządkowych, ideowo-wychowawczych, zabezpieczających czy ubezpieczających. W przypadku przeradzania się stanów napięć społecznych w otwarty konflikt zbrojny - wojnę domową, zabezpieczenie tyłowe powinno być organizowane według dotychczas obowiązujących zasad, przyjmowanych i określonych w teorii obrony terytorium kraju. Dlatego też ogólne kierownictwo tak w sferze działań militarnych jak i form i sposobów zabezpieczenia tyłowego realizowane będzie w systemie kierowania OTK, przez odpowiednie komitety obrony /kraj, województwa, gminy, miasta/. Należy sądzić, że istniejące obecnie, w okresie pokoju systemy zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego wojsk, /tyły okręgowe/ nie podołają zwiększonym zadaniom. Dlatego należy poszukiwać nowych rozwiązań, dążąc do stałego usprawniania tych systemów zabezpieczenia. Wydaje się, że zabezpieczenie tyłowe i techniczno-specjalne w wariantach prowadzenia wojny oprócz się powinno na istniejący w okresie pokoju system zabezpieczenia, bez konieczności jego mobilizacyjnego rozwinięcia, gdyż na realizację tych czynności nie będzie czasu, warunków i możliwości. Istnieje

więc konieczność stałego doskonalenia tyłów okręgów wojskowych oraz marynarki wojennej.

W wojnie o zasięgu europejskim lub światowym faza działań konwencjonalnych prawdopodobnie będzie stosunkowo krótkotrwała i po pewnym okresie przemieni się w wojnę ze stosowaniem bez ograniczenia wszystkich dostępnych środków masowego rażenia. W rezultacie takiego działania mogą powstać znaczne straty i zniszczenia w całej gospodarce narodowej, a w szczególności w systemie transportowym, energetycznym i łączności. Dlatego należy liczyć się również ze stratami w utrzymywanych dla potrzeb wojska zapasach /zarówno na okres pokoju jak i wojny/, zdezorganizowaniem /okresowym unieruchomieniem/ systemu transportowego i łączności. Przy takim sparaliżowaniu zaplecza, spotęgowanym stratami w ludziach, dochodzi również narastające tempo zachorowalności ludzi na chorobę popromienną, zdążającą w szybkim tempie do katastrofy biologicznej całego narodu.

Systemy zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego powinny być nastawiane i posiadać odpowiedni potencjał zabezpieczenia zarówno dla wojsk operacyjnych działających na froncie zewnętrznym jak i dla tych, które będą walczyły na froncie wewnętrznym /przy tym trudno w chwili obecnej określić, który z tych frontów będzie decydujący/. Różnorodność wojsk, rodzajów i sposobów działań bojowych prowadzonych na terytorium kraju trudności te będzie potęgować, będą to bowiem również wojska raketowe, WOPK, WOPL, wojska chemiczne, inżynieryjne, łączności, WRE, mogą być organizowane desanty morskie, powietrzne, grupy manewrowe, dywersyjne, rozpoznawcze i inne wojska specjalne. Dlatego też, ze względu na przewidywaną dużą złożoność, powstałą w wyniku zakłóceń, trudnej sytuacji tyłowej i techniczno-specjalnej wojsk frontu wewnętrznego i sił obrony cywilnej powinien być zawczasu utworzony i podtrzymywany odpowiedni potencjał zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego dla wojsk operacyjnych, działających na froncie zewnętrznym /stworzona odpowiednia autonośność/. Wojska Lądowe działające na froncie wewnętrznym powinny posiadać również pełną ruchliwość operacyjną, poprzez wyposażenia ich w transport powietrzny. Wojska wewnętrzne będą wykorzystywane do osłony i obrony stanowisk startowych rakiet, systemów bazowania lotnictwa, systemów dowodzenia, komunikacji, dla ubezpieczenia kolumn transportowych wykonujących dowóz lub ewakuację, dla udzielenia pomocy ludności w usuwaniu skutków uderzenia broni precyzyjnej i masowego rażenia

i dla wielu innych podobnych zadań. W SZTW i SZTSW powinien być wykorzystany i to w znacznym stopniu transport powietrzny dla dokonania przerzutów na znaczne odległości sił i środków systemów zabezpieczenia przy jednoczesnym znacznym rozśrodkowaniu /zwielokrotnieniu/ źródeł zaopatrzenia materiałowego. Powinno to zapewnić ciągłość zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego nawet w warunkach dużych zniszczeń obiektów tyłowych na obszarze kraju i znacznej niepewności działania systemu komunikacyjnego.

C. W PERSPEKTYWIE 25 lat /do 2015 r./

Prognozowana specyfika zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego w tym przedziale czasowym zostanie rozpatrzona w trzech podstawowych wariantach:

- prowadzenia wojen niekonwencjonalnych,
- prowadzenia wojny regionalnej w Europie środkowej,
- prowadzenia wojny światowej o zasięgu globalnym, we wszystkich przestrzeniach, w tym i w kosmosie.

W pierwszym z wyżej podanych wariantów rozwiną się i to w coraz to większym stopniu niekrwawe środki i sposoby niszczenia nie tylko ludzi i materiałów lecz również wkraczające w sfery działalności ludzkiej i ludzkiego bytu, i istnienia. W walce tej może i powinna wziąć udział również wojskowa służba zdrowia, poprzez wyspecjalizowane ośrodki kliniczne i naukowo-badawcze, współczesne ośrodki i placówki naukowe z dziedziny psychologii, psychiatrii, ekologii, socjologii, nauk politycznych i inne. Przy tym problemy te rozpatrywane i rozwiązywane powinny być w sposób kompleksowy zarówno z punktu widzenia merytorycznej treści wykonywanej pracy, jak i pod względem organizacyjnym /połączonego wysiłku wielu ośrodków naukowych nad rozwiązaniem problemu ochrony społeczeństwa przed ujemnymi, niszczącymi skutkami działania przeciwnika/.

Działania zbrojne prawdopodobnie rozpoczynać się będą od zamowanego uderzenia z powietrza /w tym również i z kosmosu/ oraz z morza środkami konwencjonalnymi, a więc przy pomocy rakiet i lotnictwa, z wykorzystaniem coraz to w większym stopniu doskonalonej broni precyzyjnej. Celem tego działania będzie uzyskanie przewagi a w ślad za tym i panowania w powietrzu. Siły zbrojne posiadać będą strukturę i wyposażenie umożliwiające prowadzenie różnych form działań bojowych /takie jak zaczepne, obronne, odwrotowe/, zarówno na

lądzie jak i w powietrzu /a nawet w kosmosie/. Będzie wzajemne atakowane terytorium przeciwnika i to na duże odległości w celu niszczenia potencjału ekonomiczno-obronnego stron, a w szczególności przemysłu, energetyki, systemów transportu i łączności, dużych ośrodków administracyjnych i politycznych. Gdyby zachować dotychczasowy system mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia tyłów szczebli operacyjnych, to w wyniku pierwszego zmasowanego uderzenia ulegnie zniszczeniu od jednej trzeciej do połowy całego potencjału /bazy mobilizacyjnej/ tyłów a w warunkach stosowania broni masowego rażenia znacznie więcej. Stąd też wynika postulat posiadania w okresie pokoju takiego systemu zabezpieczenia, który po dokonaniu niewielkich tylko zmian mógłby zapewnić "żywienie" wojsk również i w czasie wojny. System ten składałby się z dwóch podsystemów, pierwszy o charakterze stacjonarno-polowym - bazy na urządzeniach, jednostkach tyłowych i technicznych rozlokowanych na obszarze własnego kraju i na przylegającym terytorium państw sojuszników. Drugi to polowe jednostki i urządzenia wraz z odpowiednim potencjałem wydzielane do wojsk operacyjnych. Warunkiem skutecznego działania tych systemów to maksymalne rozśrodkowanie /zwielokrotnienie/ źródeł zaopatrywania /wielobranżowych składów/oraz bazy remontowej i leczniczej, a ponadto uodpornienie tych elementów SZTW i SZSTW na skutki rażącego działania broni nieprzyjaciela /umieszczenie ich w pomieszczeniach podziemnych, rejony ich dyslokacji skutecznie maskowane przed rozpoznaniem przeciwnika/. Mogłyby one zastąpić, czy być frontowym ogniem, etapem systemów zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego wojsk, wchodząc jednocześnie do systemów zabezpieczenia wojsk /sił i środków/ działających na obszarze kraju.

Dowóz środków materiałowych oraz ewakuacja mogą być realizowane przy pomocy istniejących w danym okresie czasu i odpornych na zakłócenia systemów /środków/ transportowych, przy uwzględnieniu racjonalnego i ekonomicznego ich wykorzystania. System dowodzenia /informatyczny/ pozwoli otrzymywać i przekazywać informacje o dwa-trzy szczeble w dół /i w górę/, co zapewni warunki do zaopatrywania wojsk z pominięciem kolejnych ogniw zaopatrywania. Zostaną wyeliminowane wszelkie przeładunki /w dotychczasowym rozumieniu tego problemu/. Rozwiną się i wejdą na stałe do systemu transportowego przewozy kontenerowe. Zostaną eliminowane takie między innymi elementy - zasady SZTW i SZSTW jak limity zużycia, ustalenie ko-

lejności dowozu itp. Zamiast tego będzie dokonywane zbilansowanie potrzeb i możliwości zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego wojsk stosownie do charakteru i treści wykonywanego zadania bojowego i operacyjnego - i to zbilansowanie zarówno co do ilości i rodzaju środków /świadczonych usług/ jak i możliwości ich dostarczenia wykonania w czasie i w przestrzeni. Prowadzona będzie wyłącznie ewidencja zapasów, znajdujących się w składach związków taktycznych i operacyjnych. W pododdziałach i oddziałach żadnej ewidencji materiałowej nie będzie się prowadzić, mogą być przekazywane informacje do wyższych organów zaopatrywania ale tylko dla ogólnej informacji i w wielkościach przybliżonych.

W wariancie prowadzenia wojny o zasięgu światowym, bez jakichkolwiek ograniczeń /a więc przy wykorzystaniu wszystkich dostępnych środków rażenia/ w zasadzie nie przewiduje się jakiś zmian jakościowych, w stosunku do opisanego wyżej wariantu prowadzenia wojny. Prawdopodobnie nadal jeszcze wzrastać będą wielkości strat w ludziach i sprzęcie oraz^w całej infrastrukturze tyłów. Ze względu na doskonalenie konstrukcyjno-techniczne broni i amunicji powinno obniżyć się zużycie amunicji i rakiet /wprowadzenie w siłach zbrojnych pocisków samonaprowadzających na cel/ co powinno przyczynić się w radykalnym stopniu do usprawnienia systemu zaopatrywania i dowozu.

rozwoju wojsk. Z kolei za wojska DRK w inny sposób współdziałają z innymi DRK, i nie wiele ich różni z wojskami operacyjnymi /w zasadzie tylko w podziale czasu wojny/.

Proponujemy więc przyjęcie nowej metody klasyfikacji nauk o tyłach, a mianowicie z ogólną teorią o tyłach wojsk wyodrębnić 3 nauki szczegółowe:

- nauka o tyłach wojsk przeznaczonych do działania na froncie zewnętrznym;
- nauka o tyłach wojsk przeznaczonych do działania na froncie wewnętrznym;
- nauka o tyłach marynarki wojennej.

Z kolei w dwóch pierwszych naukach o tyłach proponujemy wyodrębnić teorię tyłów, grupując ją w 3 specjalnych zespołach taktycznych, a mianowicie:

1/ według rodzajów wojsk i służb

x/ Patrz - PROBLEMY ROZWOJU NAUKI O TYŁACH WOJSK LĄDOWYCH 230
II 1946

2. PROGNOZOWANE ZMIANY STRUKTURY DYSCYPLINY NAUKOWEJ - NAUKA O TYŁACH WOJSK LĄDOWYCH.

Wprowadzenie do systemu szkolenia wojsk nowego regulaminu walki stanowiło pewną przesłankę do ponownego przeanalizowania określonej w poprzednim opracowaniu teoretycznym^{x/} struktury nauki o tyłach wojsk lądowych i jej powiązań z innymi naukami.

Naukę o tyłach dzieliliśmy na naukę o tyłach marynarki wojennej, nauki o tyłach wojsk lotniczych i nauki o tyłach wojsk lądowych. Wydaje się, że taki podział klasyfikacyjny jest mało precyzyjny bowiem pod pojęciem wojsk lotniczych autorzy rozumieli zarówno wojska lotnicze frontu jak i lotnictwo wojsk lądowych oraz lotnictwo wojsk OPK. Wspólną dla nich sferą działania było powietrze oraz po części narzędzie walki jakim jest aparat latający. Jednakże wojska lotnicze i lotnictwo wojsk lądowych wchodzi organizacyjne w skład wojsk lądowych, i wykonuje zadania stawiane przez dowódcę ogólnowojskowego. Ponadto wojska te działają na rzecz wojsk naziemnych, realizując cele bojowe i to w większości na ziemi, łączy ich więc wspólny nieprzyjaciel, którego mają pobić i to pobić na ziemi i w powietrzu, a więc w obszarze określonym liniami rozgraniczenia i treścią zadania bojowego czy operacyjnego. Łączy ich wspólna dla obu strategia, sztuka operacyjna i taktyka rodzajów wojsk. Z kolei zaś wojska OPK w inny zupełnie sposób współdziałają z innymi RWiS, i nie wiele ich łączy z wojskami operacyjnymi /w zasadzie tylko w początkowym okresie wojny/.

Proponujemy więc przyjęcie nowej metody klasyfikacyjnej nauki o tyłach, a mianowicie z ogólnej nauki o tyłach wojsk wyodrębnić 3 nauki szczegółowe:

- nauka o tyłach wojsk przeznaczonych do działania na froncie zewnętrznym;
- nauka o tyłach wojsk przeznaczonych do działania na froncie wewnętrznym;
- nauka o tyłach marynarki wojennej.

Z kolei w dwóch pierwszych naukach o tyłach proponujemy wyodrębnić teorię tyłów, grupując je w 3 merytorycznych zespołach tematycznych, a mianowicie:

A/ według rodzajów wojsk i służb

x/ Patrz - PROGNOZA ROZWOJU "NAUKI O TYŁACH WOJSK LĄDOWYCH" ASG
Pf 1948

a/ w pionie wojsk operacyjnych

- teoria tyłów wojsk pancernych i zmechanizowanych;
- "- "- wojsk lotniczych /wojska lotnicze frontu i LWL/;
- "- "- wojsk desantowych i powietrzno-desantowych;
- "- "- rodzajów wojsk i służb;

b/ w pionie wojsk działających na obszarze kraju

- teoria tyłów WOPK;
- "- "- wojsk obrony wewnętrznej;
- "- "- pozostałych rodzajów wojsk i służb.

B/ według zasadniczych rodzajów zabezpieczenia tyłowego:

- teoria ogólna tyłów
- "- organizacji i dowodzenia tyłami;
- "- zabezpieczenia materiałowego;
- "- "- medycznego;
- "- "- weterynaryjnego;
- "- "- komunikacyjnego;
- "- "- finansowego;
- "- "- techniczno-lotniskowego.

Z całą świadomością nie wydzieliśmy zabezpieczenia kwaterunkowego i handlowo-bytowego, chociaż takie zadania zostały określone w nowym regulaminie, ponieważ czynności te mieszczą się w teorii zabezpieczenia materiałowego.

C/ według podstawowych rodzajów działań bojowych

- teoria zabezpieczenia tyłowego wojsk w działaniach zaczepnych;
- teoria zabezpieczenia tyłowego wojsk w działaniach obronnych;
- teoria zabezpieczenia tyłowego wojsk w marszu;
- teoria zabezpieczenia tyłowego wojsk w działaniach desantowych i przeciwdesantowych;
- teoria zabezpieczenia tyłowego wojsk w działaniach partyzanckich, rozpoznawczych i dywersyjnych oraz przeciwdywersyjnych.

W ostatnim okresie utrwalił się podział z punktu widzenia strukturalno-organizacyjnego /odzwierciedlony w systemach dowodzenia/ i teoretycznego zabezpieczenia tyłowego przez wydzielenie z niego dotychczasowego systemu zabezpieczenia technicznego oraz rozwinięcie treści merytorycznych do zabezpieczenia techniczno-specjalnego.

Ze względu na zbliżony charakter obydwu nauk /nauki o tyłach

wojsk i nauki o zabezpieczeniu techniczno specjalnym wojsk/ proponuje się podobną metodę klasyfikacji nauki o zabezpieczeniu techniczno-specjalnym wojsk. Specyfika tej nauki odróżniająca ją od nauki o tyłach wyrażona została w podziale teorii według zasadniczych rodzajów zabezpieczenia techniczno-specjalnego. Uwzględniając dane zawarte w nowym regulaminie walki wyodrębniono:

- ogólną teorię zabezpieczenia techniczno-specjalnego;
- teorię organizacji i dowodzenia elementami zabezpieczenia techniczno-specjalnego;
- teorię zabezpieczenia techniczno-jądrowego;
- teorię zabezpieczenia techniczno-rakietowego;
- teorię zabezpieczenia technicznego;
- teorię zabezpieczenia metrologicznego.

W teorii zabezpieczenia technicznego zachodzi potrzeba wyodrębnienia takich działów jak:

- zabezpieczenie techniczne wojsk w zakresie uzbrojenia i elektroniki;
- zabezpieczenie techniczne wojsk w zakresie czołgowo-samochodowym;
- zabezpieczenie techniczno-inżynieryjne;
- zabezpieczenie techniczno-chemiczne;
- zabezpieczenie techniczne w zakresie łączności i zautomatyzowanych systemów dowodzenia;
- zabezpieczenie techniczno-lotnicze;
- zabezpieczenie techniczne tyłów.

W najbliższym piętnasto i dwudziestopięcioleciu, w związku z rozwojem informatyki, automatyzację systemów dowodzenia należy oczekiwać stopniowego zanikania dotychczasowych służb wyspecjalizowanych, łączenia ich według kryterium zadaniowego m.i.n. zamiast wielu służb zaopatrywania /w żywność, MPS, amunicję, materiały i sprzęt/ utworzenie jednej i jednolitej służby materiałowej.

Zmiany strukturalno-organizacyjne oraz zwiększone wymagania w zakresie dowodzenia wojskami mogą spowodować konieczność ponownego rozpatrzenia problemu integracji wszystkich służb zaopatrywania i obsługi wojsk. Przy tym możliwości centralizacji w dowodzeniu w tym czasie powinny już zaistnieć w pełni.

3. PROGNOZOWANE ZMIANY POTENCJAŁU NAUKOWEGO

Zmiany potencjału naukowego rozpatrzone zostaną w trzech dziedzinach, a więc z punktu widzenia

- A/ kadr naukowych
- B/ zaplecza naukowo-badawczego
- C/ potrzeb finansowych.

A/ Rozwój kadr naukowych

Do realizacji zadań naukowo-badawczych potrzebne są dobrze przygotowane kadry pracowników naukowo-badawczych. Wiodącą rolę w tym zadaniu /kształcenia i przygotowania samodzielnych i pomocniczych pracowników naukowo-badawczych o specjalności tyłów wojsk lądowych/ spełnia ASG WP, a w szczególności KTT WWL. ASG WP w ciągu ponad 30 lat swojej działalności wypromowała ponad 500 oficerów dyplomowanych i około 250 oficerów na kursach podyplomowych. Na dzień dzisiejszy para się pracą naukowo-badawczą z dziedziny nauki o tyłach wojsk lądowych w pionie kwatermistrzowskim 6 samodzielnych pracowników naukowych i 20 doktorów a w pionie służb technicznych 15 doktorów i znaczna ilość oficerów dyplomowanych /traktujący tą pracę jako szczególne, własne zainteresowanie, przy wykonywaniu właściwych obowiązków służbowych/. Oceniamy, że w niewielkim tylko stopniu ten stan rzeczy może ulegnąć zmianie i do 1990 r., liczba samodzielnych i pomocniczych pracowników naukowych i naukowo-badawczych może się zwiększyć do 30, co stanowi mniej niż połowę ogólnych potrzeb /60-90 samodzielnych i pomocniczych pracowników naukowych i naukowo-badawczych/. Ten poziom możliwy jest do osiągnięcia dopiero po 15-25 latach. Szczególnie trudna sytuacja w zakresie kwalifikacji naukowych kadry nauczającej jest w WSOSK w POZNANIU. Oceniamy, że pełną samodzielność w tej dziedzinie ośrodek POZNAŃSKI uzyska dopiero po 10-15 latach i będzie mógł przejąć część /w zakresie doktoryzacji/ zadań realizowanych dotychczas tylko przez ASG WP /KTT/.

W załączniku PROGNOZA ROZWOJU KADR NAUKOWYCH /w zakresie nauki o tyłach wojsk lądowych/ w uczelniach i jednostkach klinicznych służby zdrowia uwzględniono tylko oficerów o specjalności nauk wojskowych, nie brano pod uwagę specjalności medycznych /organizacja obrony i ochrony wojsk/, gdyż prognoza w tej dziedzinie powinna być sporządzona przez odpowiednich specjalistów WAM czy

Szefostwa Służby Zdrowia. Uważa się ponadto, że w każdej placówce naukowo-badawczej podległej Głównemu Kwatermistrzowi WP powinien pracować jeden specjalista ze stopniem naukowym dr nauk wojskowych, spełniający rolę eksperta, doradcy w zakresie tematyki tyłowej szczebla taktycznego i operacyjnego. Gdyby placówki te zmieniły profil działania /co jest mało prawdopodobne/ i zajmowałyby się w szerszym stopniu problematyką taktyczno-tyłową, sprzętem polowym służb kwatermistrzowskich to powinny być wprowadzane do ich struktury organizacyjnej komórki kilkuosobowe typu zakładu na czele z samodzielnym pracownikiem naukowym.

Jednakże wydaje się celowe i konieczne zorganizowanie i powołanie odpowiedniej instytucji typu ośrodka, instytutu, któryby zajmował się prowadzeniem prac naukowo-badawczych z dziedziny nauki o tyłach wojsk w walce i operacji /wg struktury nauki o tyłach wojsk zaprezentowanych na schemacie w załączniku Nr 1/. W zakresie tej tematyki byłby on instytucją nadrzędną, ukierunkowaną pod względem merytorycznym pozostałe komórki, organa, instytucje naukowo-badawcze podległe Głównemu Kwatermistrzowi WP. Badał by między innymi sprawność systemu zabezpieczenia tyłowego i w oparciu o zrealizowane prace określałby dopuszczalne parametry, wskaźniki zarówno dla całego systemu, podsystemów jak i pojedynczego sprzętu służb kwatermistrzowskich. Byłby instytucją opiniującą cząstkowe prace wykonywane w branżowych placówkach naukowo-badawczych /służb/, szczególnie z punktu widzenia wymogów współczesnego pola walki i wojny wogóle.

B/ Zaplecze naukowo-badawcze

Do realizacji zadań naukowo-badawczych niezbędne jest odpowiednie zaplecze /w naszym wypadku w zakresie o tyłach i zabezpieczeniu technicznym wojsk/. Zaplecze takie posiadają akademie wojskowe, w kraju /ASG WP, WAT, WAM/ i zagranicą /w ZSRR, NRD, CzRS/ oraz ośrodki naukowo-badawcze, ponadto pewne określone zadania w tym względzie realizowane są przez ogólnowojskowe i specjalistyczne jednostki wojskowe, poligony wojskowe, ośrodki obliczeniowe, wydawnictwa i czasopisma /w tym również drukarnie wojskowe, komórki wydawnicze, wyposażenie komórek naukowo-badawczych i dydaktycznych w odpowiedni sprzęt do rozmnażania opracowań naukowych; kreślarnie, powielarnie, Banki informacji itp./. Biblioteki akademickie posiadają bogaty księgozbiór np.w ASG WP z ogólnej liczby 400 000 pozycji, ponad 20 000 stanowią wydawnictwa dotyczące

nauki o tyłach i zabezpieczeniu technicznym. Przy obecnych trudnościach finansowych zakładamy wzrost księgozbioru średnio o 1% rocznie, co powinno stanowić:

a/ w ASG WP

- do 1990 r. - 21 000 pozycji
- do 2005 r. - 23 000 -"-
- do 2015 r. - 25 000 -"-

b/ WSOSK

- do 1990 r. - 10 500 pozycji
- do 2005 r. - 11 500 -"-
- do 2015 r. - 12 500 -"-

Wprowadzić mniej zasobne pod względem wielkości księgozbioru ale za to wysoce wyspecjalizowane są biblioteki w Sztapie Gł.Kwat. WP i Sztapie Służb Technicznych, gromadzą one pozycje reprezentujące oficjalną wykładnię teorii tyłów i zabezpieczenia technicznego, typu podręcznik, instrukcja, regulamin, wytyczne itp.

Niezmiernie istotnym ogniwem w pracy naukowo-badawczej z nauki o tyłach wojsk są różnego rodzaju ośrodki obliczeniowe, pracujące nad opracowaniem programów symulacyjnych, systemów maszynowego przetwarzania danych /programów na EMC ewidencyjnych, sprawozdawczych, rozdzielników itp./. Mankamentem istniejącego zaplecza to trudności wydawnicze, wynikające ze złego stanu parku maszynowego i trudności kadrowych /braku kreślarzy, maszynistek, drukarzy - ze względu na niski stan uposażenia/.

B/ Potrzeby finansowe

Prowadzenie pracy naukowo-badawczej związane jest z określonymi nakładami finansowymi. Przy tym wielkość asygnowanych na ten cel w przeszłości sum była niebagatelna. W minionym pięcioleciu na realizację zadań naukowo-badawczych w pionie służb kwatermistrzowskich z dziedziny operacyjno-organizacyjnej i szkoleniowej planowano w wysokości 14,6 miliona złotych. Stanowiło to 16-20% ogólnej ilości tematów i tylko 5-6% globalnych nakładów finansowych. Ostatecznie jednak plan został zrealizowany tylko w 28%. Jeżeli uwzględnimy tendencję zwykłą nakładów finansowych - średnio rocznie o 15% na wykonywanie prac naukowo-badawczych o tematyce operacyjno-organizacyjnej i szkoleniowej w pionie kwatermistrzowskim, wynikającą z utrzymującej się obniżki realnej wartości pieniądza oraz konieczności systematycznego zwiększania nakładów finansowych na tę dzied-

dzinę działalności spowodowanej celowością zintensyfikowania badań, ze względu na zwiększające się koszty tych badań i eksperymentów, to dynamika wzrostu nakładów finansowych może być następująca:

Kolejne pięciolecia	przewidywane sumy w 5 leciach	przewidywane sumy w okresach prognozowania
1986-90	36,60 mil.złoty	w pięcioleciu /1986-90/ 36,6 milzł
1991-95	72,90 -"- -"-	w 15 leciu
1996-2000	143,80 -"- -"-	/1991-2005/ 429,1 mil.zł
2001-2005	212,4 -"- -"-	
2006-2010	339,4 -"- -"-	w 10 leciu
2011-2015	593,4 -"- -"-	/2006-2015/ 932,8mil.zł

Jednakże w porównaniu z innymi dziedzinami działalności, a szczególnie w zakresie opracowania nowych modeli sprzętu technicznego służb kwatermistrzowskich, wydatki te są jednak nieznaczące. Zmiany w technice powodują konieczność dokonania zmian w organizacji i prowadzeniu walki i operacji oraz jej wszechstronnego zabezpieczenia, w tym i zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego. Niekiedy jednak badania w zakresie operacyjno-organizacyjnym mogą, a niekiedy nawet muszą wyprzedzać zmiany w technice, określać między innymi parametry taktyczno-techniczne nowego sprzętu.

Dlatego też śmiałość i perspektywiczność wyłączenia powinna iść w parze z selektywnym, ostrym podejściem do rozpatrywanych problemów.

ZAKOŃCZENIE:

Autorzy zdają sobie sprawę z tego, że przedstawione prognozy zmian w teorii tyłów oraz w teorii zabezpieczenia techniczno-specjalnego wojsk przedstawione zostały w sposób wielce syntetyczny. Wydaje się, że większe uszczegółowienie tej problematyki miałooby się z założonymi celami badawczymi. Chodzi bowiem o wytyczenie, określenie głównych kierunków, **trendów** zmian w nauce, a szczególnie w teorii tyłów i teorii zabezpieczenia techniczno-specjalnego wojsk w walce i operacji. Pozostaje bowiem jeszcze zbyt wiele obszarów nieznanych, niepewnych, które jednak wpływają i określają systemy zabezpieczenia tyłowego i techniczno-specjalnego wojsk. Nie mamy pewności czy przyjęta w pracy prognoza szerszego wykorzystania w systemie transportowym powietrznych środków przewozu jest trafna, nie mamy rozeznania w jakim kierunku z kolei pójdzie rozwój silnika, dotychczasowe paliwo w nim stosowane stanowi barierę ograniczającą wykorzystanie samolotów i śmigłowców do przewozów masowych. A więc z punktu widzenia teorii tyłów i zabezpieczenia techniczno-specjalnego wojsk powinno być dążenie do maksymalnego zmniejszenia masy przewożonych ładunków. W zabezpieczeniu medycznym i technicznym istnieją dwie przeciwstawne tendencje jedna to przybliżenie pomocy medycznej dla ludzi i remontu uszkodzonego sprzętu technicznego do pola walki i druga to maksymalizacja /wydłużenie/ ciągów ewakuacyjnych do bardziej stabilnych, wyspecjalizowanych urządzeń leczniczych i remontowych. Która z tych tendencji zwycięży nie wiemy, prawdopodobnie będzie jakieś rozwiązanie pośrednie.

Dlatego też śmiałość i perspektywiczność myślenia powinna iść w parze z selektywnym, ostrożnym podejściem do rozpatrywanych problemów.

Wydrukowano w 4 egz.
Egz. nr 1-4 - Biblioteka ASG WF
Wykonano: Birk Wójcicki
Druk: GB dnia 23.09.1986 r.
Nr. ks. masz. H-82/KT

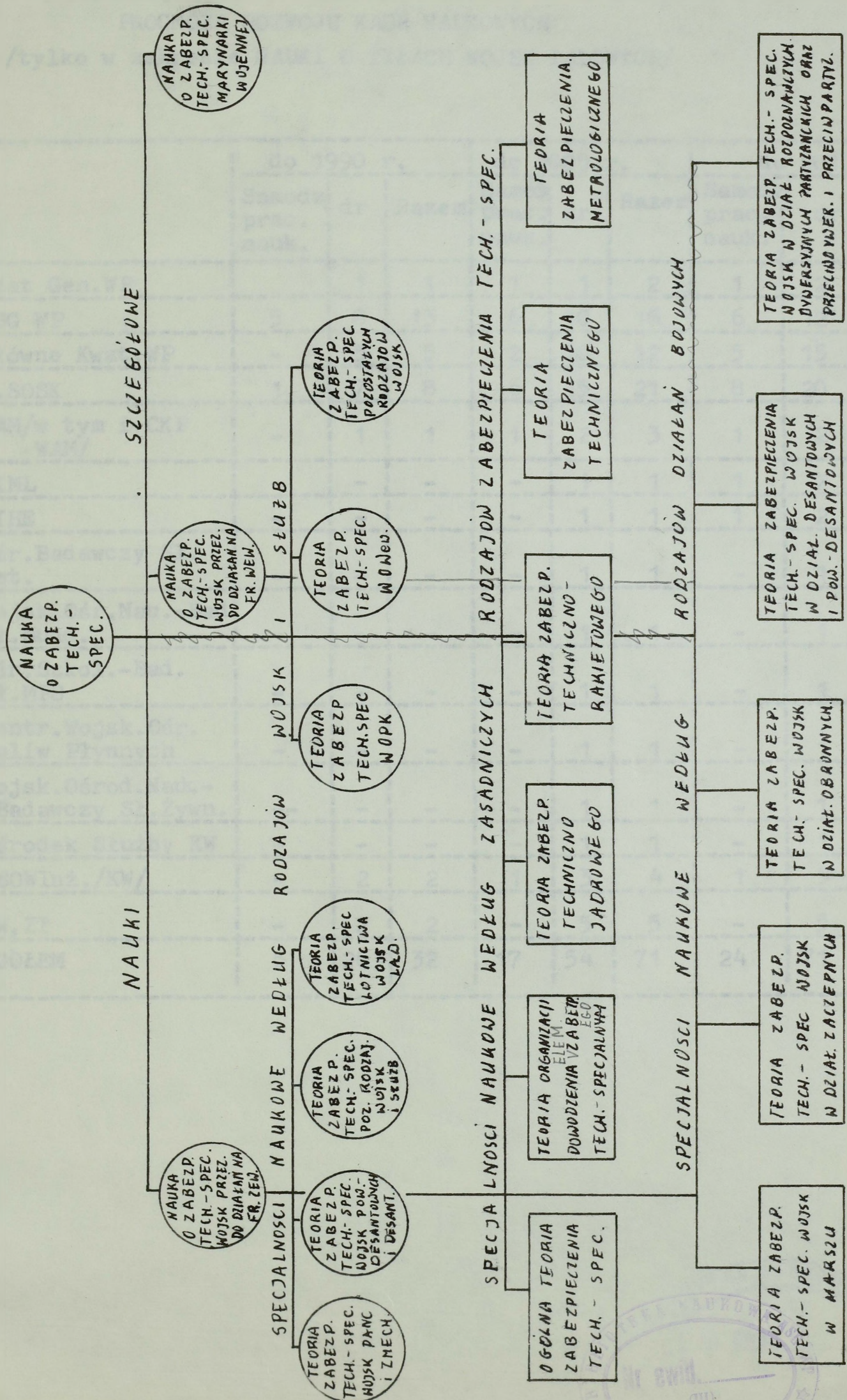
Autoryzy zdają sobie sprawę z tego, że przedstawione prognozy zmian w teorii tyfów oraz w teorii zabezpieczenia techniczno-specjalnego wojsk przedstawione zostały w sposób wielce syntetyczny. Widać się, że większe uszczegółowienie tej problematyki miało być się z założonymi celami badawczymi. Chodzi bowiem o wytyczenie, określenie głównych kierunków, tendencji zmian w nauce, a szczególnie w teorii tyfów i teorii zabezpieczenia techniczno-specjalnego wojsk w walce i operacji. Pozostaje bowiem jeszcze zbyt wiele obszarów nieznanych, niepewnych, które jednak wypada i określać systemy zabezpieczenia tyfowego i techniczno-specjalnego wojsk. Nie mamy pewności czy przyjęta w pracy prognoza szerzego wykorzystania w systemie transportowym powietrznych środków przewozu jest trafna, nie mamy rozważania w jakim kierunku z kolei podjęcie rozwój silnika, dotychczasowe paliwo w nim stosowane stanowi barierę exknyk ograniczającą wykorzystanie samolotów i śmigłowców do przewozów masowych. A więc z punktu widzenia teorii tyfów i zabezpieczenia techniczno-specjalnego wojsk powinno być dążenie do maksymalnego zmniejszenia masy przewożonych ładunków. W zabezpieczeniu medycznym i technicznym istnieją dwie przeciwnie tendencje jedna to przybliżenie pomocy medycznej dla ludzi i remontu uszkodzonego sprzętu technicznego do pola walki i druga to maksymalizacja wydłużenia /ciągów ewakuacyjnych do bardziej stabilnych, wyspecjalizowanych urzędzeń leczniczych i remontowych. Która z tych tendencji zwycięży nie wiemy, prawdopodobnie nie będzie jakiegoś rozważania pośrednie.

Dlatego też śmiałość i perspektywiczność myślenia powinna iść w parze z selektywnym, ostrożnym podejściem do rozpatrywanych proble-

now.

Wydrukowano w 4 egz.
 Egz.nr 1-4 - Biblioteka ASG WP
 Wykonał:płk Wójtowicz
 Druk:GB dnia 23.09.1986 r.
 Nr.ks.masz.Pf-85/KT

STRUKTURA NAUKI O ZABEZPIECZENIU TECHNICZNO-SPECJALNYM

PROGNOZA ROZWOJU KADR NAUKOWYCH
/tylko w zakresie NAUKI O TYŁACH WOJSK LĄDOWYCH/

	do 1990 r.			do 2005 r.			do 2015 r.		
	Samodz prac. nauk.	dr	Razem	Samodz prac. nauk.	dr	Razem	Samodz prac. nauk.	dr	Razem
Szat Gen.WP		1	1	1	1	2	1	2	3
ASG WP	5	8	13	6	10	16	6	12	18
Główne Kwat.WP	-	5	5	2	10	12	5	15	20
W.SOSK	1	7	8	6	15	21	8	20	28
WAM/w tym i CKP WAM/	-	1	1	1	2	3	1	2	3
WIML	-	-	-	-	1	1	1	2	3
WIHE	-	-	-	-	1	1	1	2	3
Ośr.Badawczy Sł. Wet.	-	-	-	-	1	1	-	1	1
Wojsk.Ośr.Nau.-Bad Sł.Mund.	-	-	-	-	1	1	-	1	1
Ośr.Szkol.-Bad. Sł.MPS	-	-	-	-	1	1	-	1	1
Centr.Wojsk.Ośr. Paliw Płynnych	-	-	-	-	1	1	-	1	1
Wojsk.Ośrod.Nau.- -Badawczy Sł.Żywn.	-	-	-	-	1	1	-	1	1
Ośrodek Służby KW	-	-	-	-	1	1	-	1	1
WSOWInż./KW/	-	2	2	1	3	4	1	5	6
OW,ZT	-	2	2	-	5	5	-	5	5
OGÓLEM	6	26	32	17	54	71	24	71	95

PROGNOZA ROZWOJU KADR NAUKOWYCH W ZAKRESIE NAUKI O ZABEZPIECZENIU TECHNICZNO-SPECJALNYM WOJSK

1995

	do 1990 r.				do 2005 r.				do 2015 r.			
	Profes.	Doc.dr hab.	dr	RAZEM	Prof.	Doc.dr hab.	dr	RAZEM	Prof.	Doc.dr hab.	dr	RAZEM
Sztab Gen.			1	1	1	1	1	2		1	2	5
ASG WP	1		2	3	1	1	3	5	1	2	3	5
Sztab Służb Tech.			1	1			1	1			1	1
SZef.Bad.i Rozwoju Techn. Wojsk.			1	1							1	1
Sz SUIE			1	1							1	1
Sz Służ.Czołg.-Sam.			1	1							1	1
WAT			1	1	1	1	1	2	1		2	3
WOSS			1	1			1	1			1	1
WITU			1	1			1	1			1	1
WITP			1	1			1	1			1	1
OWiZT			3	3			5	5			6	6
OGÓLEM	1		14	15	1	3	17	21	1	4	18	23

Pozostałe rodzaje wojsk i służb biorących udział w rozwoju nauki o zabezpieczeniu techniczno-specjalnym winni sprognozować rozwój kadr naukowych w/g własnych potrzeb.

PROGNOZA ROZWOJU KADR NAUKOWYCH W ZAKRESIE NAUKI O ZABEZPIECZENIU
 CZĘŚCI TECHNICZNO-SPECJALNYM WOJSK

	do 1990 r.				do 2005 r.				do 2015 r.			
	BVSEEM	prof.	Doc. dr	usp.	BVSEEM	prof.	Doc. dr	usp.	BVSEEM	prof.	Doc. dr	usp.
OCCHEM	1				1				1			
OWIST	3				3				3			
WITP	1				1				1			
WITU	1				1				1			
WOSB	1				1				1			
WAT	3				3				3			
Sz. Szkoł. Coof. - Szkoł.	1				1				1			
Sz. SZHE	1				1				1			
Techn. Wojsk.	1				1				1			
Szef. Bad. i Rozwoju Techn. Wojsk.	1				1				1			
Sztab Szkoł. Tech.	1				1				1			
ASG WP	1				1				1			
Sztab Gen.	2				2				2			

Prognostyczne rozbicie wojsk i służb biorących udział w rozwoju nauki o zabezpieczeniu techniczno-specjalnym winni sprzyjać rozwojowi kadr naukowych w/g wskazanych potrzeb.

